

Nieuwe dagbesteding van Sjaloom Zorg bij WHS

'Straks kunnen we gewoon te voet naar ons werk'

Kimberley Soeters en Silas Vader hebben al volop plannen gemaakt. „Als we straks ook in Sint-Annaland wonen, kunnen we samen op de fiets naar ons werk. En op vrijdag een croissantje halen bij de Jumbo. O nee, op vrijdag eten we hier in de kantine. Op donderdag dan.”

Kimberley en Silas zijn twee cliënten van Sjaloom Zorg, die naar de nieuwe dagbesteding van Sjaloom Zorg komen, bij voetbalvereniging WHS in Sint-Annaland. „We waren op zoek naar iets nieuws, nu hier het nieuwe woon-zorgcomplex van Sjaloom bijna klaar is”, zegt activiteitenbegeleider Marret Hage. Nu is Henk Brinkman niet alleen voorzitter van de Raad van Bestuur van Sjaloom Zorg, maar ook van WHS. De link was dus al snel gelegd. Maandag zijn de cliënten in de keuken en kantine van de voetbalvereniging aan de slag gegaan. Normaal gesproken met een groepje van tien, maar nu, in vakantietijd, zijn alleen Kimberley en Silas er aan het werk.

Soep

Bij WHS kunnen cliënten vijf dagen per week terecht. „Vandaag maken we soep”, vertelt Kimberley. „Dat vind ik het allerleukste werk: alles wat met horeca te maken heeft. We gaan hier ook taart bakken, voor de voetballers en vrijwilligers. Dat doe ik graag, maar de bar aanvullen vind ik ook leuk werk, hoor.” In de kantine verrichten de cliënten ook productiewerk. Zo worden plastic bakjes omgepakt in kleinere hoeveelheden. „De sfeer hier is goed, we voelen ons heel welkom”, zegt Marret. „De coronatijd heeft ons wel geleerd hoe belangrijk het is om dagbesteding in de buurt te hebben. Want in die tijd werd het vervoer echt een probleem.” Mocht er nog een corona-uitbraak komen, dan kan de dagbesteding bij WHS gewoon doorgaan. „We hebben hier alle ruimte voor onszelf, dus dat is het probleem niet. En als de cliënten dan zelfstandig kunnen

komen, is er geen enkel obstakel. Daarom is dit zo waardevol voor ons.”

Kimberley en Silas werkten voor de lockdown nog bij de Thoolse Brug en Hemi. „Maar we konden een hele tijd niet werken. Dat was zó saai”, vindt Kimberley. „Ik heb me echt enorm verveeld.” Silas heeft daar wat minder last van gehad. „Ik kon de rust wel waarderen. En het was heel mooi weer, volgens mij heb ik nog nooit zo vaak buiten gezeten. Maar op een gegeven moment heb je geen structuur meer. Daarom is het zo fijn dat we hier weer aan de slag kunnen. We zijn heel blij dat we weer mogen werken. Want het voelt niet als dagbesteding. Voor ons is het echt werk.” Dat is het ook, vindt Marret. „We zijn hier niet zomaar vrijblijvend bezig, maar we proberen werk voor onze cliënten te vinden, waarbij ze ook echt iets voor de maatschappij kunnen betekenen. Bij WHS willen we de voetballers en vrijwilligers ondersteunen door koffie te zetten, iets lekkers te maken, schoon te maken en aan te vullen. De buitendienst zal hier ook aansluiten voor groenonderhoud en om het terras schoon te houden. Binnenkort gaat de jeu de boulesbaan open, dan kunnen we voor de gasten koffie zetten. Kortom, er is hier van alles te doen.”

Leuk-spannend

Nu ze beiden binnen korte tijd vanuit Oud-Vossemeer naar Sint-Annaland verhuizen, is het voor Kimberley en Silas belangrijk dat ze het dorp leren kennen. „Ik kende de voetbalvelden al”, vertelt Kimberley. „Want ik zit op voetbal,

Kimberley en Silas mogen sinds maandag hun werk doen in de kantine van voetbalvereniging WHS. „Hier hebben we alle ruimte voor onszelf.”

in het G-team. Maar nu leren we ook Sint-Annaland beter kennen, de Jumbo enzo.” Ze wonen nu nog thuis, dus is de op handen zijnde verhuizing best heel spannend. „Leuk-spannend én eng-spannend”, vinden ze. „Echt een

sprong in het diepe. Daarom is het zo fijn dat we het dorp en de voetbalclub al kennen. Dan is tenminste niet alles nieuw.” Ze kunnen goed met de vrijwilligers opschieten, vertellen ze. Buiten klinkt het gebrom van een triplaat,

waar een van de vrijwilligers mee aan het werk is. „Dat is Marco”, verzucht Kimberley. „Marco maakt altijd zóveel herrie.” Silas knikt. „Ik kan niet zo goed tegen al dat geluid. Maar het is wel werk dat moet gebeuren, hoor.”